יום ד', י"ט בחשון תשס"ה (03 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ה"פאזל" האלוקי: {המשך המאמר מאתמול}
וכיוון שב**מהות** שווים הכלל והפרט, וכל ההבדל ביניהם הוא רק בכמות, **בכוח** – ממילא נוצר ניגוד כוחות והתנגשות אינטרסים, וצריך להכריע מי יוותר.
אבל אנחנו קבלנו תורה משמיים. לנו ידוע גם **מקור** כל ההוויה, וגם סדר השתלשלות והתהוות כל פרטי הנבראים והנמצאים **מהאחד** היחיד והמיוחד – בורא העולם.
ניטול, לדוגמא, את משחק ה"פאזל". כשייצרו אותו, ברור שלא יצרו קודם כל חלק בפני עצמו על פיטוליו ובליטותיו. נהפוך הוא – התמונה **השלמה** קדמה, היא הודבקה על קרש שרק **אחר כך** נוסר לחלקיו ולפרטיו. כשאנו קונים את המשחק, אנו רואים אמנם רק פרטים רבים, שונים זה מזה במראיהם ובצורתם, עד כדי כך שמשום פרט לא נוכל אפילו לשער מה תהיה **התמונה הכללית** שתורכב ממנו – נוף, קטר, או עציץ – ואף לא מה תפקידו של **כל חלק שהוא** בתמונה – האם זה הגלגל, או ההגה, הפרח, הגבעול או רגל השלחן עליו מונח העציץ.
הכלל – כולל את כל פרטיו - **קדם** ליצירתם ולהוויתם. הפרטים – נוצרו ונתפרטו מתוך הכלל. כל הדומם, הצומח והחי נברא ע"י ה', וממילא נכלל בו, ונתפרט ממנו. בצומח – כל העצים, הפרחים, העשבים והשיחים. ובעץ – כל עצי הסרק, הנוי, והמאכל. ובעצי המאכל – כל התפוחים, השזיפים, והאגסים. ובתפוחים – כל עץ תפוח לעצמו – הכל, הכל היה קיים ו**כלול** באלוקות. ממנה נברא ונתפרט, אין "יש שנוצר מאין", כי אם מה'. **לא הפרט קדם לכלל ויצר אותו**, כי אם האלוקים, הכלל – קדם לכל, **וממנו נוצרו הפרטים**.
הכלל איננו, אפוא, רק אוסף של פרטים, וכוחו אינו מכוחם וכפי כוחם. הכלל – הוא **מהות בפני עצמה**. מהות אלוקית שלא רק שיש בה יותר משבכל אחד מפרטיה, ואף בכולם יחד – אלא שיש בכלל מה **שאין בפרט**. שני אנשים יכולים להוביל **יחד** צינור ארוך יותר מאורכם של שני צינורות יחד, שיכול **כל אחד** מהם לשאת. שניים יכולים להעביר שולחן ארוך וכבד יותר **מסך כל** אורך וכובד שני שלחנות שיכול כל אחד מהם, **בנפרד**, לסחוב. זו כמובן רק דוגמא ל**כוח** הכלל מעל לסך **כל** פרטיו, אך עיקר ההבדל הוא ב**מהות**. כשהכל נובע ומשתלשל מן האלוקות, באינסוף של רמות ומדרגות – זו מתחת לזו – של השתלשלות וירידה מאלוקיות לעולמיות -
אז ברור שכל "תחנה" – בדרך מלמעלה למטה – **כוללת** יותר פרטים מזו שתחתיה, שנתפרטו ממנה, וכן הלאה. נמצא שככל שנגביה להסתכל למעלה יותר – נמצא את היותר כללי. הפרטים בשורה התחתונה – נתפרטו מכמה כללים בשורה שמעליה. ומה שהיו [בשורה השניה מלמטה] – לגבי השורה התחתונה – כללים, הרי הם פרטים שנתפרטו מכללים שבשורה השלישית מלמטה, והכללים בשלישית – נתפרטו מהרביעית, והרביעית – כלולים בחמישית וכו'.
נמצא כל מה ש"גבוה" יותר, דהיינו "קרוב" יותר לאלוקות – הוא **כללי** יותר. ובכן, **אלוקות – שורה בכלל**. כל הכללי יותר – אלוקי יותר. "קול **המון** (=כלל) – כקול **ש-די**".זו – המהות האלוקית – היא מהותו **הייחודית** של הכלל, היא מעלתו של הפרט.
["אמונה לדור התהיה" – ר' ישראל הס]
{הסיום, בע"ה, מחר...}

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל